

ORĘDOWNIK

URZĘDOWY

Adres: Drukarnia
Centralna, Śrem.

powiatu śremskiego.

Telefony:
nr. 110 i 120.

Prenumerata: miesięcznie 2,20 zł. Cena pojedynczego numeru 30 g. Ogłoszenia: 20 g. za wiersz nonparelowy i lamowy lub jego miejsce.

Wychodzi w środy i soboty. Wydawca: Drukarnia Centralna w Śremie. Odpowiedzialni: za dział urzędowy — podpisujący za dział nieurzędowy: Eryk Średzki w Śremie.

Dział urzędowy.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 10. lutego 1926 r.

o regulowaniu cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów oraz odzieży i obuwia przez wyznaczenie cen.

Na mocy art. 1 p. c. ustawy z dnia 29. grudnia 1925 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. z r. 1926 Nr. 1 poz. 2 zarządza się co następuje:

Par. 1. Ceny za mąkę, pieczywo, mięso, słoninę, smalec i wyroby masarskie, jako też na odzież i obuwie mogą być wyznaczane na zasadzie kosztów produkcji i gospodarczo usprawiedliwionych kosztów wymiany w myśl przepisów niniejszego rozporządzenia, o ile zajdzie tego potrzeba dla zapobieżenia i przeciwdziałania zwyżce cen.

Par. 2. Zarządy gmin miejskich, wydzielonych z powiatowych związków komunalnych, liczących ponad 15 000 mieszkańców gmin miejskich województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego i gmin miejskich województw: poznańskiego i pomorskiego oraz, za uprzednią zgodą wojewodów, zarządy wszystkich innych gmin miejskich i gmin wiejskich mogą wyznaczać ceny na wszystkie lub niektóre przedmioty powszedniego użytku, wymienione w par. 1 niniejszego rozporządzenia, po wysłuchaniu opinii miejscowej komisji do badania cen.

Wyznaczać ceny można tylko na te rodzaje (gatunki) przedmiotów, które na miejscowym rynku są masowo spożywane (użytkowane.)

Co do cen na odzież i obuwie, to mogą być wyznaczane ceny jedynie na odzież i obuwie robocze gotowe, t. j. niewykonane bezpośrednio na zamówienie zużywającego.

Zarząd gminy jest obowiązany powziąć uchwałę co do potrzeby wyznaczania cen również na wnioski miejscowych zrzeszeń spożywców i organizacji zawodowych.

Par. 3. W razie powzięcia przez zarząd gminy uchwały o wyznaczeniu cen winien on powołać komisję do badania cen.

Liczbę członków komisji do badania cen ustala zarząd gminy według własnego uznania. Komisja w żadnym razie nie może liczyć mniej niż 6 członków i winna reprezentować w równej ilości z jednej

strony rolnictwo, właściwe gałęzie przemysłu, (rzemiosł) i handlu, z drugiej zaś spożywców w osobach przedstawicieli spółdzielni spożywców i związków robotniczych (pracowniczych).

Wojewodowie wskażą zrzeszenia na terenie województwa, które należy wezwać do delegowania reprezentantów do komisji do badania cen.

Par. 4. Komisję do badania cen powołuje kierownik zarządu gminy. Na jego wezwanie zrzeszenia, wskazane przez wojewodę, delegują członków komisji i ich zastępców.

W razie niewymienienia delegatów w określonym terminie, lub niedelegowania ich na posiedzenie komisji przez właściwe zrzeszenia, zarząd gminy powołuje według własnego uznania członków komisji, reprezentujących bądź wytwórców, bądź spożywców.

Członkami komisji mogą być nieposzlakowani obywatele gminy.

Par. 5. Do zakresu działania komisji do badania cen należy:

- opiniowanie na jakie rodzaje (gatunki) przedmiotów wymienionych w par. 1 należy wyznaczać ceny;
- opiniowanie o cenach na mąkę, pieczywo, mięso, słoninę, smalec i wyroby masarskie, jako też na odzież i obuwie na zasadzie kosztów produkcji i gospodarczo usprawiedliwionych kosztów wymiany;
- sprawdzanie kalkulacji cen składanych komisji przez wytwórców i kupców.

Par. 6. Posiedzenie komisji do badania cen zwołuje w miarę potrzeby lub na żądanie 1 — 3 członków komisji, kierownik zarządu gminnego, lub jego zastępca, którzy przewodniczą komisji, jednakże nie biorą udziału w głosowaniu.

Przewodniczący komisji zwołuje posiedzenie w ciągu trzech dni od dnia następnego po postawieniu żądania zwołania komisji.

O ile komisja składa się z większej liczby członków, niż z sześciu, to na mocy uchwalonego przez siebie regulaminu, może obradować w sekcjach po sześciu członków, w których to sekcjach będzie reprezentowane rolnictwo, właściwe gałęzie przemysłu (rzemiosł) i handlu w równej ilości ze spożywcami.

Głosowanie nad wnioskiem co do wysokości cen przedmiotów odbywa się w obecności co najmniej dwóch członków komisji lub sekcji, po jednym z grupy wytwórców (kupców) i spożywców. W razie

niedojścia do skutku w pierwszym terminie posiedzenia komisji z powodu braku wskazanego wyżej kompletu wyznacza się niezwłocznie drugi termin posiedzenia, na którym odbywa się głosowanie nawet w obecności dwóch członków komisji lub sekcji, niezależnie od tego, jaką grupę reprezentują.

Uchwała zapada większością głosów członków komisji lub sekcji, obecnych na posiedzeniu. Protokół komisji, lub sekcji wraz z wnioskiem mniejszości i wynikami odbytego głosowania, winien być przedstawiony zarządowi gminy po ukończeniu obrad.

Komisja może wezwać rzeczoznawców z pośród osób nieposzlakowanych.

Par. 7. Zarząd gminy poweźmie uchwałę o wyznaczeniu ceny na przedmioty objęte jego decyzją (par. 2 ust. 1) w ciągu dwóch dni od wydania opinii przez komisję. Kierownik zarządu gminy podaje wyznaczone ceny do wiadomości publicznej najpóźniej w ciągu następnej doby, przyjętym w danej miejscowości zwyczajem. Ogłoszone w ten sposób ceny obowiązują od dnia następnego po ogłoszeniu i winny być ujawnione w właściwych przedsiębiorstwach handlowych. Dzień i sposób ogłoszenia cen odnotowuje kierownik zarządu gminy, lub jego zastępca na protokół uchwały komisji. Odpis protokołu winien być przesłany do wiadomości władzy nadzorczej gminy.

Par. 8. Od uchwały zarządu gminy przysięguje każdemu z członków komisji do badania cen prawo złożenia zażalenia w terminie trzydniowym od daty ogłoszenia uchwały do właściwej władzy nadzorczej, która decyduje ostatecznie. Zażalenie składa się na ręce kierownika zarządu gminy, który przesyła je wraz z protokołami uchwał komisji i zarządu gminy do trzech dni właściwej władzy nadzorczej.

Złożenie zażalenia nie wstrzymuje samo przez się wykonania uchwały zarządu gminy. Jednakże skarżący może się zwrócić do władzy nadzorczej o wstrzymanie wykonania uchwały zarządu gminy, a władza ta może temu zadość uczynić, jeśli względy publiczne nie stoją na przeszkodzie.

Par. 9. Władza nadzorcza właściwej gminy ma prawo:

- a) polecić zarządowi gminy powzięcie uchwały co do potrzeby wyznaczania cen na wszystkie, lub niektóre artykuły, wymienione w par. 1. niniejszego rozporządzenia;
- b) nakazać zarządowi gminy wyznaczanie cen, lub zaniechanie tej czynności;
- c) uchylić uchwałę zarządu gminy z poleceniem powzięcia nowej uchwały na podstawie udzielonych przez władzę nadzorczą wyjaśnień i wskazówek;
- d) rozwiązać komisję, lub sekcję z równoczesnym poleceniem bezzwłocznego powołania nowej komisji lub sekcji w innym składzie członków.

Władza nadzorcza, przed wydaniem decyzji, winna wysłuchać opinii czynników fachowych.

Par. 10. Winni żądania, lub pobierania cen wyższych od wyznaczonych w myśl niniejszego rozporządzenia, lub nieujawnienia tych cen ulegną karze według art. 3, 4 i 5 ustawy o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku.

Par. 11. Władze administracyjne I. instancji, przed wydaniem orzeczeń karnych za przekroczenia, przewidziane niniejszym rozporządzeniem, powinny w każdej sprawie wysłuchać opinii komisji do badania cen zwołanej w myśl par. 3 i 6 niniejszego rozporządzenia. Na posiedzeniu komisji zwołanym dla powzięcia takiej opinii przewodniczy delegat władzy administracyjnej.

Par. 12. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem województwa śląskiego i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Al. Skrzyński.

Minister Spraw Wewnętrznych: Wł. Raczkiewicz.

Powysze podają do wiadomości.

Śrem, dnia 26. lutego 1926 r.

Starosta
Wilczek.

Z powodu wybuchu zarazy pryszczycy u zwierząt racicowych.

w majątności Pokrzywnica i niebezpieczeństwa dalszego rozszerzenia się zarządzam na zasadzie §§ 16 - 30. niemieckiej ustawy o chorobach zaraźliwych zwierząt domowych z dnia 26. czerwca 1909 r. (Dziennik Ustaw Pr. strona 510) i §§ 161 i 165 przepisów wykonawczych Rady Związkowej Rzeszy Niemieckiej do powołanej ustawy z dnia 7. grudnia 1911 r. (Dz. Ustaw Rz. Niem. strona 4.) tudzież postanowień wykonawczych Ministra Rolnictwa i Lasów z dnia 1. maja 1912 r. (Dz. Urz. 105) i Reskryptu Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z 30. lipca 1923 r. l. dz. 2971/B. II. co następuje:

Ustanawiam obwody obserwacyjne z powodu pryszczycy z mocą brzmienia §§ 161 - 169 powołanych przepisów, a mianowicie:

A. obwód ściślejszy

do którego wcielam miejscowości Pokrzywnica obsz. dworski i gmina.

§ 1.

Z tego obwodu ściślejszego nie wolno wyprawiać (wywozić wypędzać wynosić) żadnego zwierzęcia racicowego, tudzież nie wolno wprowadzać iak i przepędzać przez ten obwód luzem, lub też w zaprzęgu zwierząt racicowych. Przy głównych wchodach do miejscowości objętych tym obwodem winny być umieszczone na widocznym miejscu tablice z wyraźnym napisem nie ulegającym zafarcui „pryszczycy” miejscowość zamknięta. Wprowadzanie przepęd i przejazd zaprzęgniętymi zwierzętami racicznymi wzbroniony. Przy głównem wchodzie winny być podobne tablice o wyraźnym napisie „pryszczycy”. Zwierzęta racicowe (bydło rogате owce, kozy, trzoda chlewna) w tym obwodzie podlegają zamknięciu w oborach. Wypęd zwierząt racicowych na pastwiska jest wzbroniony, a znajdujące się już na pastwisku winny być natychmiast wpędzone do stajen i tam trzymane. Zwierzęta kopytowe zagród zapowietrzonych mogą być używane poza zagrodą miejscowości zapowietrzonej, o ile umieszczone są w oddzielnej stajni i przed opuszczeniem zagrody zostaną każdorazowo kopyta dostatecznie oczyszczone i odkażone. Drób zagród zapowietrzonych winien być izolowany w ten sposób aby niemógł opóścić podwórza zagrody to samo dotyczy gołębi. Wpęd obcych zwierząt racicowych do zagrody zapowietrzonej jest wzbroniony. Psy w obwodzie ściślejszym winny być wiązane lub prowadzone na smyczy.

§ 2.

Wchody do zagród zapowietrzonych obór ze zwierzętami racicowymi, miejsca przed drzwiami obór i wiodące do obór ścieżki, drogi, odpływ gnojówki i nawóz winny być przynajmniej raz dziennie polane wodą wapienną, lub wysypane zproszkowanym wapnem, a podwórza zwłaszcza okalające obór zapowietrzoną trzymane w czystości i porządku, uniemożliwiające rozwekianie zarazy. Drogi prywatne prowadzące od głównej szosy do zapowietrzonych zagród zamyka się dla wszelkiego ruchu publicznego.

§ 3.

Wstęp do obór i ubikacji zajętych przez zwierzęta chore względnie podejrzane, rzeźnikom, handlarzom kastratorom, oraz osobom, zajmującym się procederem domokrażnym itp. jest surowo wzbronione, dozwolone jest natomiast właścicielowi lub jego zastępcy lekarzowi weterynaryjnemu oraz osobom, którym właściciel zlecił dogłębne i pielęgnowanie zwierząt, osoby które były zajęte w stani zapowietrzonych, lub przy chorych lub podejrzanych zwierzętach mogą opóścić zagrodę zapowietrzoną jedynie po każdorazowym dokładnym oczyszczeniu i odkażeniu rąk, jak wogóle tych części ciała które stykały się ze zwierzętami chorem lub podejrzaniem odzieży i obuwia. Nie wolno zatrudniać do obsługi zwierząt racicowych w zapowietrzonych zagrodzie tych osób, które mają styczność z obcymi zwierzętami racicowymi. Przedsiębiorstwa zagród zapowietrzonych, które odwiedza większa ilość osób, winny być zamknięte aż do wygaśnięcia choroby przeprowadzenia dokładnych dezynfekcji i uznania jej za dostępną przez urzędowego lekarza weterynaryjnego i upływu przepisanego czasu obserwacyjnego.

§ 4.

Wszelkie przyrządy staenne, które miały styczność ze zwierzętami chorem, podejrzaniem lub ich produktami lub odchodami, przed użyciem poza zagrodą zapowietrzoną winny być oczyszczone i odkażone.

§ 5.

W miejscowościach zapowietrzonych w obwodzie ściślejszym, tudzież w promieniu 15 km. od tych miejscowości, zabrania się odbywania targów, jarmarków, wystaw pokazów lub licencjonowania, jak też wogóle spędów zwierząt racicowych.

§ 6.

Zużytkowanie i sprzedawanie w stanie surowym mleka, jego przetworów surowych pochodzących od zwierząt ze zagród objętych obwodem ściślejszym jest wzbronione. Mleko takie winno być przetworzone to znaczy ogrzane do kilkakrotnego zagotowania, lub przynajmniej pozostawać pod działaniem temperatury 70°C. przez 30 minut lub 85°C. przez jedne minuty. Właściwy starosta jedynie w wyjątkowych wypadkach, po dokładnym zbadaniu miejscowych, warunków, za zgodą powiatowego lekarza weterynaryjnego, może zezwolić na wyjątki, jak odprowadzenie mleka do mleczarni, w której zapewnione jest dostateczne ogrzanie wszystkiego mleka i jego odpadków, tak wydanego w mleczarni dla ludzi, dla gospodarstw, na których znajdują się zwierzęta racicowe jako też użytkowanie przez żywy inwentarz racicowy, stanowiący własność mleczarni. Miejsca zajazdów wozów przed mleczarnią rampy itp. służące do wyładowania konew z mlekiem winny być codziennie oczyszczone i zlane mlekiem wapna. Konwie od mleka należy przed wydaniem z mleczarni odkażać 3% roztworem wody, poczem wypłukać wrzącą wodą, lub też odkażone parą wodną, doprowadzoną pod odpowiednim ciśnieniem.

§ 7.

Nawóz usuwany z obór zapowietrzonych winien być zbierany osobno w obrębie podwórza zagrody i polany grubą warstwą mleka wapiennego, świeżo sporządzonego. Gnojówka i nawóz zwierząt, przez używających i świń zagród zapowietrzonych może być wywieziony z zagrody tylko za zezwoleniem policyjnym po porozumieniu się urzędowym lekarzem weterynaryjnym pod warunkami, jakie on przepisze, i to gnojówka odpowiednich zbiornikach, a

gnój na dobrze uszczelnionym wozie z tem, że zostanie zaraz przyorany. zużyta zaś droga publiczna której wolno używać tylko w wypadkach konieczności łana wapnem.

§ 8.

Paszy objętościowej, ściółki, wytworów surowych, produktów pochodzenia zwierząt racicowych, nie wolno wywozić ze zagrody zapowietrzonych jak tylko za zezwoleniem władzy policyjnej, pod warunkami, jakie ta przepisze, po porozumieniu się z dotyczącym lekarzem weterynaryjnym. Węlną owiec wolno wywieść jedynie tylko w workach gęsto ufkanych i szczelnie z wiązanych (zaszytych). Wszelkie części padliny zwierząt racicowych, z wyjątkiem rogów i skóry, winny być przy zachowaniu jak największej ostrożności uniemożliwiającej rozwleczenie zarazy, odoane do unieszkodliwienia w sposób przepisany § 9. zd. ostatnie.

§ 9.

Poddanie ubojowi zwierząt racicowych zagrody zapowietrzonych, w razie koniecznej potrzeby może odbywać się tylko w tejże zagrodzie zapowietrzonych przy zachowaniu środków ostrożności, uniemożliwiających, rozwleczenie zarazy. Skóry i rogi zwierząt racicowych padłych zabitych, chorych i podejrzanych, wolno wywozić ze zagrody zapowietrzonych tylko w stanie zupełnie wysuszonym lub po uprzednim dokładnym dezynfekcjonowaniu i według wskazuwek powiatowego lekarza weterynaryjnego.

B. Obwód obserwacyjny dalszy

do którego wcielam następujące miejscowości :

Ostrowieczko dw., Ostrowieczno gm., Lipówka dw. i gm., Brzeźnica dw., Stuzianna gm., Mszczyszyn dw. i gm., Gajewo folw., Małachowo dw. i gm., Księginki gm., Tworzynki dw. i gm. Kunowo gm. Szczodrochowo dw. i gm.

§ 10.

Przepędzanie, przeprowadzanie zwierząt racicowych luzem lub w zaprzęgu w tym obwodzie dalszym jest wzbronione.

§ 11.

Wywóz (wprowadzenie), wyniesienie zwierząt racicowych z tego obwodu dla celów użytkowych hodowlanych, uzależnione jest każdorazowo tylko od zezwolenia Pana Wojewody.

Dla zwierząt racicowych, należących do różnych zagród tego obwodu, nie wolno używać wspólnie pastwisk wodopojów, wód do pławienia lub przepędu głównymi ulicami.

§ 12.

Zwierzęta racicowe zagród nie zapowietrzonych, a należące do obwodu ściślejszego, oraz zwierzęta racicowe należące do dalszego obwodu obserwacyjnego, muszą być stale trzymane w oborach. Wyprowadzenie na natychmiastowy ubój z ściślejszego obwodu obserwacyjnego, dozwolone jest wyłącznie tylko do rzeźni, położonej w tejże zapowietrzonych miejscowości, a z dalszego obwodu obserwacyjnego do najbliższej położonej rzeźni, oraz na targ rzeźni do Poznania, po uprzednim zbadaniu i wystawieniu zaświadczenia zdrowotności przez urzędowego lekarza weterynaryjnego, przed wyprowadzeniem do dalszego obwodu obserwacyjnego z ważnością 48 godzin, z którego by wynikało, że tak zwierzęta mające być wyprowadzone, jak i wszystkie zwierzęta, racicowe tej zagrody zbadane zostały i uznane za wolne od objawów chorób zaraźliwych, oraz mają zezwolenie miejscowej władzy policyjnej. Wywóz zwierząt racicowych może nastąpić tylko wtedy, gdy przed wyprowadzeniem z obory racice będą dokładnie oczyszczo-

ne z nawozu i odkażone mlekiem wapiennym, a zwierzęta racicowe wywożone koleją muszą być wprost dowieszone na wozach bez styczności z innym bydłem do najbliższej stacji kolejowej, z przeznaczeniem do jednej z rzeźni, publicznej Państwa Polskiego, posiadającej bezpośrednie połączenie z torem kolejowym. Do tego jednak konieczne jest prócz wyż. wspomnianego zaświadczenia zdrowotności wystawionego przez urzędowego lekarza weterynaryjnego, względnie lekarza weterynaryjnego, upoważnionego przez Pana Wojewodę do wykonywania urzędowych czynności jeszcze każdorazowe pisemne zezwolenie Wojewody Poznańskiego, o ile dotyczy ściślejszego obwodu obserwacyjnego, a każdorazowo zaś pisemne zezwolenie miejscowej władzy policyjnej o ile dotyczy dalszego obwodu obserwacyjnego, które winien interweniujący lekarz weterynaryjny zawsze dołączyć do listu przewozowego. Przed załadowaniem jednak zwierząt winien interweniujący lekarz weterynaryjny powiadomić:

1) Zarząd stacji kolejowej załadowczej o posiadaniem zezwoleniu Wojewody na załadowanie zwierząt, oraz o potrzebie nalepienia na wagonach kolejowych dotyczące zwierząt, kartek o czytelnym napisie „zwierzęta podejrzane o pryszczycę”. Po dobru uwagę winien umieścić na listach przewozowych.

2) O dniu odejścia transportu zwierząt i to telegraficznie na koszt strony miejscowej władzę policyjną miejsca przeznaczenia tego transportu, podając nr. wagonu kolejowego.

Wyładowanie lub przeładowanie zwierząt wśród drogi jest wzbronione, chyba że jest to nie niedozwolone, by te zwierzęta osiągnęły miejsce zwęgo przeznaczenia. Podczas ładowania tych zwierząt inne zwierzęta racicowe nie mogą się równocześnie znajdować na ładowni. Po załadowaniu ładownia winna być dokładnie odczyszczona i zdezynfekcjonowana.

§ 13.

Na całym obszarze Województwa Poznańskiego wolno załadować i wyładować zwierzęta racicowe (bydło rogate, owce, kozy i świnie) na kolejach żelaznych, tylko za każdorazowym indywidualnym zbadaniu wysyłanych zwierząt przez odnośnego Państwowego lekarza weterynaryjnego i wystawieniem świadectwa zdrowotności na koszt strony.

§ 14.

Zakazuje wywozu za granicę zwierząt racicowych ze wszystkich miejscowości powiatu śremskiego.

§ 15.

Przekroczenia przepisów tego rozporządzenia które nabiera mocy obowiązującej z chwilą ogłoszenia, będą karane po myśl działu 3. przepisy karne powołanej na wstępie ustawy niemieckiej.

Śrem, dnia 26. lutego 1926 r.

L. dz. 2376/26.4.

Starosta
Wilczek.

Unieważniam zagubioną książkę kontrolną kupna i sprzedaży bydła rogatego p. Siegfrieda Schwersena z klauzulą tutejszego Starostwa z dnia 26. listopada 1923 r. I, p. 5.

Śrem, dnia 24. lutego 1926 r.

Starosta
Wilczek.

Obwieszczenie.

Sejmik Powiatowy na posiedzeniu dnia 5-go lutego 1926 r. wybrał do poszczególnych Komisji poniżej podanych Panów:

- 1) **Na członków Komisji budżetowej:**
D-ra Seweryna Matuszewskiego z Śremu,
Antoniego Tylińskiego z Mosiny,
Jana Cyplika z Książa.
Franciszka Majchrzyckiego w Błażewie /B. i
Michała Musiała II. z Chwałkowa.
- 2) **Na członków Kuratorium Powiatowej Kasy Komunalnej i Oszczędności.**
D-ra Seweryna Matuszewskiego z Śremu,
Aleksandra Kujawskiego z Śremu i
Andrzeja Ratajczaka z Śremu.
- 3) **Na członków nadzwyczajnej Komisji rewizyjnej dla Pow. Kasy Kom. i Oszczędności.**
Antoniego Tylińskiego z Mosiny,
Jana Cyplika z Książa i
Michała Musiała II. z Chwałkowa.
- 4) **Na członka Kuratorium Szkoły Wydziałowej w Śremie.**
Franciszka Malinowskiego z Śremu, na zastępcę,
Aleksandra Kujawskiego z Śremu.
- 5) **Na członków Komisji drogowo-budowlanej**
Kazimierza Schrajbera z Ostrowa,
Ignacego Ludwiga z Brodnicy i
Antoniego Dworaczyńskiego z Mosiny,
a w celu kontrolowania dostaw kamieni
Nikodema Satorego z Robakowa i
Ignacego Tobołą z Robakowa.
- 6) **Na członków do Zarządu Szpitala Powiat.**
p. D-ra Seweryna Matuszewskiego z Śremu,
„ Franciszka Malinowskiego „
„ Andrzeja Ratajczaka „
„ Bronisława Wawrzyniaka z Bodzinyewa,
na zastępców
p. Aleksandra Kujawskiego z Śremu,
„ Ignacego Taciaka z Śremu.
- 7) **Na członków Komisji szacunkowej do podatku dochod. na wypadek zapotrzebowania.**
p. Antoniego Michalskiego, posiedz. ziemskiego z Podrzekty,
„ Ignacego Tobołą, gosp. z Robakowa i
„ Kazimierza Schrajbera, gosp. z Ostrowa,
na zastępców
p. Antoniego Jurge, gosp. z Nochowa,
„ Franciszka Majchrzyckiego gosp. z Błażewia/B.
„ Daniela Kęszyckiego pos. ziem. z Błociszewa.
- 8) **Na członków Komisji szacunkowej do podatku budynkowego:**
p. Kazimierza Schrajbera z Ostrowa,
„ Stanisława Szarotę z Kórnik,
„ Antoniego Dworaczyńskiego z Mosiny,
na zastępców
p. Franciszka Majchrzyckiego z Błażewia /B. i
„ Ignacego Ludwiga z Brodnicy.
- 9) **Na członków Komisji do premjowania kłaczy i źrebic włościańskich:**
p. Franciszka Majchrzyckiego z Błażewia /B.,
„ Michała Musiała II. z Chwałkowa,
na zastępców
p. Władysława Adamskiego z Krajkowa,
„ Ignacego Tobołą z Robakowa.
- 10) **Na członków Powiatowej Komisji do premjowania i licencjonowania buhaji:**
p. Antoniego Michalskiego z Podrzekty,
„ Kazimierza Schrajbera z Ostrowa,

na zastępców
p. Władysława Adamskiego z Krajkowa i
„ Ignacego Tobołę z Robakowa.
Pozatem wybrano na poszczególne obwody:

a) Na obwód Komisarjacki Książ.
p. Józefa Nowaka z Brzostowni i
„ Franciszka Adamczaka z Chwałkowa

na zastępców:
p. Jana Jędrzejczaka z Mchów i
„ Józefa Kaźmierczaka z Konarzyc.

b) Na obwód Komisarjacki Dolsk.
p. Antoniego Jankowiaka z Księginek i
„ Tomasza Piaseckiego z Masłowa

na zastępców:
p. Marcina Jankowiaka z Mórki i
„ Franciszka Burzyńskiego z Dolska.

c) Na obwód Komisarjacki Mosina.
p. Władysława Adamskiego z Krajkowa i
„ Franciszka Ratajczaka z Kopyt

na zastępców:
p. Antoniego Kołtoniaka z Żabna i
„ Walentego Haremę z Brodnicy.

d) Na obwód Komisarjacki Kórnik
p. Ignacego Majchrzyckiego z Pierzchna i
„ Wojciecha Drożdżika z Bnina

na zastępców:
p. Władysława Robińskiego z Kórnika i
„ Franciszka Słomę z Skrzynek.

e) Na obwód Komisarjacki Śrem.
p. Antoniego Jurgę z Nochowa i
„ Franciszka Leberskiego z Pelczyna

na zastępców:
p. Stanisława Chwilkowskiego z Nochowa i
„ Stanisława Misiórnego z Góry.

11) Na członków Powiatowej Komisji szacunkowej dla zarazy bydła i koni:

p. Stanisława Chłapowskiego z Szoldr i
„ Antoniego Jurgę z Nochowa

na zastępców:
p. Ignacego Tobołę z Robakowa i
„ Antoniego Michalskiego z Podrzekty.
Pozatem wybrano na poszczególne obwody panów jak do Komisji premjowania i licencjonowania buhaji.

12) Na członków Powiatowej Komisji Opieki Społecznej na powiat śremski:

p. D-ra Seweryna Matuszewskiego z Śremu,
„ Franciszka Malinowskiego z Śremu,
„ Kazimierza Schrajbera z Ostrowa,
„ Franciszka Majchrzyckiego z Błażejewa /B.
„ Ignacego Taciaka z Śremu,
„ Bronisława Wawrzyniaka z Bodzyniewa i
„ Ignacego Stępińskiego z Wieszczycyna.

13) Na członka Kolegium wodnego w pow. śremskim:

p. Leonarda Dreczkowskiego z Kórnika
na zastępcę:
p. Ludwika Tomczaka z Binkowa.

14) Na członków Komitetu wychowania fizycznego:

p. D-ra Ślebiodę z Śremu,
„ Stanisława Chłapowskiego z Szoldr i
„ Antoniego Tylińskiego z Mosiny.

15) Na członka Komisji do walki z alkoholizmem na powiat śremski:

p. D-ra Matuszewskiego Seweryna z Śremu
na zastępcę:
p. Antoniego Jurgę z Nochowa.

Powyższe podaję do wiadomości.

Śrem, dnia 27-go lutego 1926 r.

Starosta i Przewodniczący
Wydziału Powiatowego
Wilczek.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 27. stycznia 1926 r.

O obowiązkiem utrzymywaniu przez apteki niektórych surowic.

Na podstawie art. 2 p. 13 i art. 10 zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19. lipca 1919 r. (Dz. P. P. Nr. 63 poz. 371), ustawy z dnia 28. listopada 1923 r. o zniesieniu Ministerstwa Zdrowia Publicznego (Dz. U. R. P. nr. 131 poz. 1060) par. 1. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 18. stycznia 1924 r. w przedmiocie rozdziału kompetencji Ministra Zdrowia Publicznego (Dz. U. R. P. Nr. 9 poz. 86) oraz art. 362 ros. ust. lekarskiej (zbiór praw ros. t. XIII. wyd. 1905 r. par. 7. austr. ustawy z dnia 18. grudnia 1906 r. (Dz. U. P. 1907 r. Nr. 5) i p. A par. 1. rozdz. III. pruskiego królewskiego rozporządzenia aptekarskiego z dnia 11. października 1801 r. zarządza się co następuje:

Par. 1. Wszystkie apteki publiczne obowiązane są posiadać na składzie nie mniej niż 10 000 jednostek antytoksykacyjnych surowicy przeciwbłonicznej w odpowiedniej liczbie flakonów zawierających po 1000 lub 2000 jednostek, sześć flakonów po 10 ctm³ surowicy przeciwczerwonkowej i po trzy flakony surowic: przeciwmeningokokowej, przeciwteżcowej i przeciw paciorkowcowej, każdy o zawartości 10 ctm³.

Par. 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie jednego miesiąca od dnia ogłoszenia t. j. 24. marca r. b.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 20. lutego 1923 r. w przedmiocie utrzymywania na składzie przez apteki surowic i szczepionek (Dz. U. R. P. Nr. 21 poz. 137).

Minister Spraw Wewnętrznych: Wł. Raczkiewicz.

Powyższe podaję Panom Aptekarzom do wiadomości i zastosowania się

Śrem, dnia 26. lutego 1926 r.

Starosta
Wilczek.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 5. lutego 1926 r.

W porozumieniu z Ministrem Skarbu. Ministrem Przemysłu i Handlu, Ministrem Spraw Wojskowych, Ministrem Kolei i Ministrem Robót publicznych o postępowaniu przy ustaleniu przynależności do zakresu osób, podlegających obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia-

Na podstawie art. 30. ustawy z dnia 18. lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr. 67 poz. 650), zmienionej przez ustawę z dnia 28. października 1925 r. o zmianie niektórych przepisów ustawy z dnia 18. lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr. 120 poz. 863) zarządza się co następuje:

Par. 1. Zażalenia na zakłady pracy co do zaliczenia do liczby robotników lub pracowników umysłowych, podlegających zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, lub wyłączeniu z tej liczby, składają osoby zainteresowane do właściwego zarządu obwodowego funduszu bezrobocia lub instytucji zastępczo pełniącej jego czynności.

Par. 2. Na decyzję zarządu obwodowego, wzgl. instytucji zastępczo pełniącej jego czynności o objęciu obowiązkiem zabezpieczenia na wypadek bez-

robocia lub wyłączenia z pod tego obowiązku zakładów pracy lub poszczególnych robotników, wzgl. pracowników umysłowych, zainteresowani wnoszą zażalenie do zarządu głównego funduszu bezrobocia.

Par. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 1. października 1924 r. w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Ministrem Przemysłu i Handlu, Ministrem Spraw Wojskowych, Ministrem Kolei i Ministrem Robót Publicznych o postępowaniu przy ustalaniu przynależności do zakresu osób, podlegających obowiązkowi zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr. 87. poz. 832).

Minister Pracy i Opieki Społecznej: B. Ziemięcki.

Minister Skarbu: Zdziechowski.

Minister Przemysłu i Handlu: Osiecki.

Minister Spraw Wojskowych: Żeligowski.

Minister Kolei: Chądzyński.

Minister Robót Publicznych: Moraczewski.

Powyższe podaję do wiadomości.

Śrem, dnia 27. lutego 1926 r.

Starosta
Wilczek.

Obwieszczenie.

Drogę dojazdową, położoną wśród terytorjum folwarku Wojtostwa prowadzącą od szosy państw. Śrem — Dolsk do toru kolejowego Śrem — Jarocin, oznaczoną na mapie katastralnej liczbą 80b. zamierza się skasować na wniosek właściciela przyległych gruntów p. Teodora Ossowidzkiego z Zbrudzewa.

Stosownie do przepisów § 57 Ustawy o kompetencji z dnia 1. 8. 1883 r. podaje powyższe do publicznej wiadomości z nadmienieniem, że ewentl. sprzeciwy wnosić należy do podpisanego urzędu w przeciągu 4. tygodni od dnia ogłoszenia.

O ile uzasadnione sprzeciwy nie wpłyną w oznaczonym czasie, nastąpi orzeczenie w myśl stawionego wniosku.

Odpowiednia kopia z mapy katastralnej znajduje się w podpisanym urzędzie i może być przez interesentów przejrzana.

Śrem, dnia 10. lutego 1926 r.

Komisarz obwodowy.

L. dz. 2960/25.

Keller.

Dział nieurzędowy.

Ewenement literacki.

Wacław Sieroszewski postanowił dać szkic autobiograficzny swego tak pełnego przygód egzotycznych, żywota. Cykl ten nosi tytuł „Na szlakach świata”. Ukazało się już nakładem Tow. Wyd. „ROJ” pierwsze opowiadanie p. t. „Ciupasem na Syberję” barwnie malujące wędrówkę skutych katorżan wzdłuż Wołgi i Obi, obyczajów ostrogów, głodówki, ucieczki, nadziei i tęsknoty. Ten żywy głos Wielkiego Pisarza, który dopiero w Polsce Niepodległej zdecydował się spisać swój pamiętnik z pożółkłych notatek, jest przejmującym świadectwem przeszłości niedawnej. a tak dawnej.

Książeczka ta winna być zalecana w wszystkich szkołach i oddziałach, tembardziej, że pozwala na to jej wyjątkowo niska cena 30 groszy.

Przymusowa licytacja.

W czwartek dnia 4 marca o godz. 10¹/₂ przed połud. przedam w Kórniku przy ul. Poznańskiej 81 a najwięcej dającemu za gotówkę

1 powóz kryty, 1 wolant, 3 konie robocze, 2 wozy robocze, 1 bufet, 1 kredens, stół rozciągany, 12 krzesłek wyściełanych, 1 kanapę pluszową, 2 fotele 1 bufet,

następnie przy tartaku parowym

1 wolant czarny, 3 konie robocze, 1 powóz kryty, 2 wozy robocze, 43 kbm desek.

Talarczyk
kom. sądowy.

PRZYMUSOWA LICYTACJA.

W sobotę dnia 6. marca 1926 r. o godz. 1 w poł. sprzedam

w Żabnie (zagroda Styły)

najwięcej dającemu za gotówkę

1 wałacha, 2 tuczniki, 2 świny
10 proszczaków, 1 kanapę, 1 szafę
do rzeczy.

TALARCZYK
kom. sądowy.

OBWIESZCZENIE.

Dnia 16. III. 26 r. o godz. 2-iej po poł.

odbędzie się wydzierżawienie

POLOWANIA

na terytorjum gminy Esterpole.

Warunki wydzierżawienia są w urzędzie sołectkim wyłożone do przejrzenia i będą przed terminem przeczytane.

Przewodniczący
Hemmerling.

Zarząd Majętności Borowo

pocztą Czempin

ma do oddania większą ilość nasienia

buraków pastewnych

(Żółte Ekendorfskie)

w cenie 40 złotych za 50 kg.

Nasienie pochodzi z niemieckiego siewu oryginalnego i jest przez Wielk. Izbę Roln. w Poznaniu zbadane.